

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

3 mei 2007

ONTWERP VAN DECREET

houdende het statuut van de sportschutter

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Karlos Callens**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet,
mevrouw Marie-Rose Morel;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, Steven
Vanackere, Johan Verstreken;

mevrouw Els Robeyns, de heren Dany Vandenbossche, Jo
Vermeulen;

de dames Margriet Hermans, Laurence Libert, de heer
Herman Schueremans.

Plaatsvervangers:

de dames Hilde De Lobel, Marijke Dillen, de heren Pieter
Huybrechts, Freddy Van Gaever, Frans Wymeersch;

de dames Vera Jans, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer
Johan Sauwens;

de heer Bart Caron, mevrouw Michèle Hostekint, de heer
André Van Nieuwkerke;

de heer Karlos Callens, mevrouw Patricia Ceysens, de heer
Marnic De Meulemeester.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Jan Loones.

Zie:

1174 (2006-2007)

– Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

Blz.

I.	Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.....	4
1.	Algemeen kader van het ontwerp van decreet.....	4
2.	De volkssporten.....	5
3.	Inhoud en principes van het ontwerp van decreet	6
II.	Algemene bespreking op 19 april 2007	7
1.	Inhoudelijke beoordeling van het ontwerp van decreet.....	7
2.	Vraag om advies van de Subcommissie voor Wapenhandel.....	8
III.	Voortzetting van de algemene bespreking op 3 mei 2007	9
1.	Kennisneming van het advies van de Subcommissie voor Wapenhandel.....	9
2.	Voortzetting van de algemene bespreking	9
IV.	Artikelsgewijze bespreking en stemming	10
V.	Eindstemming en wegstemmen van de reflectietermijn	11

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 19 april en 3 mei 2007 het ontwerp van decreet houdende het statuut van de sportschutter.

Het ontwerp van decreet werd op 19 april 2007 toegelicht door minister Bert Anciaux.

Tijdens de bespreking van 19 april 2007 werd door een aantal commissieleden aangedrongen op een advies van de Subcommissie voor Wapenhandel, waardoor de bespreking in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media werd opgeschort.

De Subcommissie voor Wapenhandel vergaderde op 26 april 2007 over de adviesaanvraag. Op 27 april 2007 werd het advies aan de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media overhandigd.

Op 3 mei 2007 werd de bespreking in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media hervat en afgerond.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER BERT ANCIAUX, VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

De *minister* stelt dat door het van kracht worden van de wapenwet van 8 juni 2006 het sportschieten met vergunningsplichtige wapens alleen nog beoefend kan worden door sportschutters die in het bezit zijn van een sportschutterslicentie, uitgereikt door of namens de gemeenschappen. De overgangsperiode van de federale wapenwet waarbinnen houders van een vergunningsplichtig wapen of van munitie zich kunnen regulariseren loopt tot 30 juni 2007. Het is dus essentieel voor de sportschutters tegen die tijd over zo'n licentie te kunnen beschikken, om hun sport te kunnen blijven beoefenen, maar natuurlijk ook om in een aantal gevallen rechtmatig eigenaar te kunnen zijn van zo'n wapen. Hoewel de minister met zijn diensten en in overleg met de betrokken sector onmiddellijk na het uitvaardigen van de federale wet aan de slag is gegaan om die licentie mogelijk te maken, vergde het toch een aanzienlijke inspanning om tot een juridisch sluitend, coherent en functioneel ontwerp van decreet te komen.

De minister deelt de bezorgdheid van de federale wetgever om het vrij verhandelen en vervoeren van vuurwapens strikt te reglementeren, maar hij wil anderzijds ook de recreatieve of sportieve vrijetijdsbesteding van sportschutters niet onmogelijk maken. Daarom wordt in dit ontwerp van decreet naar een evenwicht gestreefd waarbij deze twee doelstellingen worden gerespecteerd. Bovendien definieert de

federale wetgever de voorwaarden waaraan de sportschutterslicentie moet beantwoorden, en moet ook rekening gehouden worden met de uitvoeringsbesluiten bij die federale wet.

1. Algemeen kader van het ontwerp van decreet

De federale wapenwet maakt een onderscheid tussen verboden, vrij verkrijgbare en vergunningsplichtige wapens. Hoofdstuk II van het ontwerp van decreet heeft betrekking op het sportschieten in het algemeen. De volgende hoofdstukken van het ontwerp van decreet hebben alleen betrekking op het sportschieten met vergunningsplichtige wapens. Voor het sportschieten met vergunningsplichtige wapens is een sportschutterslicentie vereist.

De federale wetgever maakt zelf een opdeling tussen vergunningsplichtige vuurwapens die vermeld worden op de lijst van vuurwapens ontworpen voor het sportschieten, een lijst die wordt vastgesteld door de minister van Justitie, en andere vergunningsplichtige vuurwapens, die niet op die lijst worden vermeld, maar waarmee eveneens het sportschieten kan worden beoefend. Met name artikel 12, 2°, van de wapenwet.

Voor de wapens die vermeld worden op die lijst, bepaalt de wapenwet uitdrukkelijk dat voor het voorhanden hebben, met de daarbij horende munitie, enkel een sportschutterslicentie is vereist en geen specifieke wapenvergunning. De geldige sportschutterslicentie is ook voldoende voor het dragen (artikel 15, wapenwet) en het vervoer van deze wapens tijdens en in functie van het sportschieten (artikel 21, 2°, wapenwet) en voor het aankopen van munitie (artikel 22, wapenwet).

De wapenwet voorziet alleen maar in deze vrijstelling van een vergunning voor het voorhanden hebben van een wapen, op voorwaarde dat de strafrechtelijke antecedenten, de kennis van de wapenwetgeving en de geschiktheid van de sportschutter om veilig een vuurwapen te hanteren, vooraf zijn nagegaan. Dat is artikel 12, 2°, van de wapenwet. Deze voorwaarden zijn daarom in het ontwerp van decreet op- en overgenomen, onder meer door het verplicht voorleggen van een medisch attest, een bewijs van goed gedrag en zeden en het afleggen van zowel een theoretische als een praktische proef.

De sportschutters met een geldige sportschutterslicentie mogen ook schieten met het wapen dat rechtmatig voorhanden wordt gehouden door derden. Dat is artikel 12, tweede lid, van de wapenwet.

Voor het voorhanden hebben van vergunningsplichtige vuurwapens, met de daarbij horende munitie, die

niet worden vermeld op de lijst, zal de sportschutter ook over een vergunning voor het voorhanden hebben van een wapen dienen te beschikken. Voor het verkrijgen van zo'n wapenvergunning moet een wettige reden aangetoond worden. Het sportief en recreatief schieten kan zo'n wettige reden zijn (artikel 11, §3, 9°, b, wapenwet). In het KB van 29 december 2006 met betrekking tot de toepassing van de wapenwet worden de voorwaarden bepaald waaronder de wettige reden kan worden aangenomen. Voor het sportief en recreatief schieten moet een geldige sportschutterslicentie of een schriftelijk bewijs van vroegere deelname aan dergelijke activiteiten worden voorgelegd.

Samengevat heeft de sportschutterslicentie bijgevolg een dubbele functie. Ten eerste geldt artikel 11 van de wapenwet. Via de sportschutterslicentie wordt de wettige reden sportief en recreatief schieten bewezen, die nodig is voor het verkrijgen van een vergunning voor het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig wapen. Ten tweede geldt artikel 12 van de wapenwet. De minister van Justitie bepaalt dat voor de aankoop van bepaalde wapens geen vergunning nodig is, maar dat het beschikken over een sportschutterslicentie voldoende is.

De wapenwet regelt ook het toezicht op de sportschutterslicentie door de gouverneur (artikel 11, §1, tweede lid, en artikel 13) en de strafsancties (artikel 23). Het toezicht op de naleving van de wet, de bevoegdheden van de toezichthoudende ambtenaren en een informatieverplichting tussen alle bevoegde overheden wordt geregeld in artikelen 28 en 29 van de wapenwet.

Voor het controleren van de voorwaarden om een licentie te kunnen bekomen, het organiseren van proeven, het uitreiken van de licentie en het naleven van de verplichtingen om die licentie te behouden, machtigt de Vlaamse Gemeenschap de door haar erkende sportfederaties die het sportschieten aanbieden. Die federaties kunnen bijvoorbeeld de proeven organiseren op maat van en in functie van de daar gebruikelijke en ook effectief gehanteerde wapens, uiteraard rekening houdend met de minimumvereisten zoals gesteld in de wapenwet. Het toezicht op het nauwgezet uitoefenen van die toegekende verantwoordelijkheid blijft uiteraard bij de diensten van de Vlaamse Gemeenschap. In het geval van erkende sportfederaties is dat het Bloso en haar inspectiediensten.

2. De volkssporten

De volkssporten verdienen in deze context een aparte toelichting want zij nemen een bijzondere positie in binnen de wapenwet. Ze balanceren op de grens

tussen de sportbeoefening en het gebruik van vuurwapens in het kader van historische of folkloristische manifestaties.

De wapenwet erkent het gebruik van vuurwapens binnen deze laatste context. Meer in het bijzonder worden als vrij verkrijgbare wapens beschouwd: de vuurwapens met een historische, folkloristische of decoratieve waarde zoals bepaald door de Koning (artikel 3, §2, 2°, van de wapenwet). Deze wapens worden enkel beschouwd als vrij verkrijgbare wapens indien ze binnen het kader van historische of folkloristische manifestaties voor het schieten worden gebruikt. Dezelfde wapens zijn vergunningsplichtig indien ze buiten deze context worden gehanteerd.

Organisaties voor volkscultuur of volksculturele verenigingen organiseren echter niet alleen sport- en schietwedstrijden met vrij verkrijgbare wapens, maar ook met wapens waarvoor een wapenvergunning vereist is, of met wapens die op de lijst van vuurwapens ontworpen voor het sportschieten staan. Door het sportschieten met deze laatste wapens binnen dergelijke verenigingen in dit ontwerp van decreet mee te nemen, wordt de volksculturele sportbeoefening binnen een sportcontext geplaatst. Hierdoor is een sportschutterslicentie vereist om de sport te kunnen blijven beoefenen. Bezitters en gebruikers van deze wapens moeten aan dezelfde soort voorwaarden voldoen als elke andere sportschutter vanwege de gelijkberechtiging.

Omdat de erkende organisaties voor de volkscultuur het best op de hoogte zijn van de praktische kennis voor het veilig en correct hanteren van het vuurwapen binnen de betrokken sportdiscipline, kunnen ook zij gemachtigd worden om sportschutterslicenties uit te reiken. Zij kunnen bijvoorbeeld de vereiste proeven organiseren op maat van en in functie van de daar gebruikelijke praktijk.

Het ontwerp van decreet bepaalt bijgevolg dat ook organisaties voor volkscultuur, erkend op basis van het decreet van 27 oktober 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van organisaties voor volkscultuur en de oprichting van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur, sportschutterslicenties mogen uitreiken. De voorwaarden zijn daarbij dezelfde als die voor de sportfederaties erkend volgens het decreet van 13 juli 2001. Ze moeten over minstens 400 leden beschikken die het sportschieten met een vergunningsplichtig wapen beoefenen en ze moeten beschikken over een intern reglement dat de praktische uitwerking van de toepassing van dit ontwerp van decreet en haar uitvoeringsbesluiten regelt.

Deze organisaties worden toegelaten om een sportschutterslicentie uit te reiken omdat zij het best op de

hoogte zijn van de praktische kennis nodig voor het veilig en correct hanteren van het vuurwapen binnen de betrokken sportdiscipline en kunnen bijgevolg, net als de sportfederaties, die proeven organiseren op maat van de effectief gehanteerde wapens.

3. Inhoud en principes van het ontwerp van decreet

Het ontwerp van decreet bevat voornamelijk de regeling voor het verkrijgen van de sportschutterslicentie. De sportschutterslicentie wordt namens de Vlaamse Gemeenschap verleend door gemachtigde schietsportfederaties, erkend binnen het decreet houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding of erkend binnen het decreet op de Volkscultuur. De sportschutterslicentie is – zoals dat voor het rijbewijs het geval is – slechts geldig voor de wapencategorieën die ze vermeldt. De sportschutter kiest voor welke wapencategorieën hij de sportschutterslicentie wil verkrijgen. De theoretische en de praktische proef worden bijgevolg afgelegd per wapencategorie.

Met dit ontwerp van decreet wil de minister ook voorkomen dat de sportschutterslicentie een middel wordt om makkelijker wapens te verwerven, dan wat de federale wapenwet beoogt. Weliswaar kunnen met een sportschutterslicentie binnen dezelfde wapencategorie verscheidene wapens die voorkomen op de lijst van de federale minister van Justitie, aangekocht worden zonder dat er aan bijkomende voorwaarden moet voldaan worden. Maar het mag zeker niet de bedoeling zijn met of via zo'n sportschutterslicentie een soort wapenverzameling aan te leggen. Daarom heeft de minister in het ontwerp van decreet ook het begrip 'actief lid' ingevoerd. De sportschutter moet in een sportschuttersboekje elke schietbeurt noteren. Hij moet minimaal 12 schietbeurten per jaar kunnen bewijzen, gespreid over minstens 12 dagen en minstens twee trimesters, om aan te tonen dat hij die wapens ook effectief gebruikt in de schietstand.

Iemand die het sportschieten met een vergunningsplichtig wapen wenst te beoefenen moet minstens 16 jaar oud zijn en zich aansluiten bij een schietsportfederatie en een voorlopige sportschutterslicentie aanvragen voor de wapencategorie waartoe het betreffende wapen behoort. Hij moet daarvoor ook een bewijs van goed gedrag en zeden, een medisch attest en bij minderjarigen de toestemming van hun ouders of wettelijke vertegenwoordigers voorleggen. De schietsportfederatie overhandigt de sportschutter een sportschuttersboekje waarin zijn schietbeurten worden genoteerd. Met de voorlopige sportschutterslicentie kan hij zich voorbereiden op de theoretische

en praktische proef voor het verwerven van de sportschutterslicentie. Hij kan alleen schieten onder begeleiding. Op zijn vroegst na zes maanden kan hij de status 'actief lid' verwerven en bijgevolg deelnemen aan de proeven.

Met de voorlopige sportschutterslicentie kan de sportschutter geen wapen verwerven. Hij voldoet immers nog niet aan de voorwaarden zoals bepaald in de wapenwet. Aan de sportschutter die slaagt voor de proeven, of hiervan is vrijgesteld, wordt de sportschutterslicentie voor de betreffende wapencategorie verleend.

De totale geldigheidsduur van de sportschutterslicentie bedraagt vijf jaar vanaf de afgiftedatum van de sportschutterslicentie voor de wapencategorie die hem eerst werd verleend. Ze kan hernieuwd worden zonder dat de sportschutter opnieuw in de proeven moet slagen, met uitzondering van de theoretische proef die bij substantiële wijziging van de wetgeving opnieuw dient afgelegd.

De overgangsregeling bepaalt dat sportschutters, die aan bepaalde voorwaarden voldoen en bijvoorbeeld al voldoende ervaring hebben vergaard, vrijgesteld zijn van de voorlopige sportschutterslicentie en in sommige gevallen van de theoretische en/of praktische proeven. Zo kan iemand die bij de inwerkingtreding van het decreet één jaar ononderbroken lid is van een schietsportfederatie meteen een sportschutterslicentie aanvragen, zonder eerst de voorlopige sportschutterslicentie te moeten aanvragen. Hij/zij moet wel aan de voorwaarden voldoen, ook weer met enkele uitzonderingen, zoals de mogelijke vrijstelling van de praktische proef bij een lidmaatschap van minstens drie jaar, op voorwaarde dat hij/zij ook eigenaar is van een wapen vermeld op de lijst van de federale minister van Justitie, behorend tot dezelfde wapencategorie.

Iemand die niet langer het sportschieten beoefent of er tijdelijk mee stopt moet zijn licentie binnen de drie maanden terugsturen. Anders verliest hij/zij het recht op hernieuwing. Het ontwerp van decreet bevat ook een reeks bepalingen waarmee de licentie kan geschorst of ingetrokken worden door de gemachtigde schietsportfederaties. Ook deze machtiging kan worden geschorst of ingetrokken in geval er door de toezichthoudende diensten van de Vlaamse Gemeenschap onregelmatigheden worden vastgesteld. De schietsportfederatie zou zelfs haar erkenning kunnen verliezen. Beslissingen over schorsing of intrekking van sportschutterslicenties moeten door de gemachtigde schietsportfederaties ook onverwijld worden meegedeeld aan de betrokken provinciegouverneur.

De minister hoopt met deze inleiding voldoende toelichting te hebben gegeven en meteen ook duide-

lijk te hebben gemaakt dat dit ontwerp van decreet beantwoordt aan de bij de inleiding geschetste doelstelling. De minister verzoekt dit ontwerp van decreet op een zo efficiënt mogelijke manier te bespreken en te behandelen. Hij hoopt immers op een snelle goedkeuring zodat de betrokken en gemachtigde schietsportfederaties nog de tijd krijgen zich voor te bereiden op het afleveren van de sportschutterslicenties volgens de dan geldende bepalingen en binnen de bepaalde overgangstermijn. De Vlaamse Regering is aan deze taak begonnen van zodra de federale uitvoeringsbesluiten voor duidelijkheid zorgden. Dat was pas het geval eind december 2006.

II. ALGEMENE BESPREKING OP 19 APRIL 2007

1. Inhoudelijke beoordeling van het ontwerp van decreet

De heer *Karlos Callens* vindt dat het voorliggend ontwerp van decreet een goede oplossing biedt voor de sportschutters, met respect voor de federale wapenwet. Hij wijst er echter op dat er een regeling nodig is vóór 30 juni 2007. Er moeten nog een hele reeks uitvoeringsbesluiten worden opgesteld, onder meer betreffende de lijst van de toegestane schietdisciplines en de voorwaarden voor de theoretische proef over de kennis van de regelgeving om een brevet te verkrijgen.

De spreker suggereert een amendement dat de minister de mogelijkheid zou bieden afwijkingen toe te staan om technische, organisatorische of folkloristische redenen, als een vereniging geen 400 leden telt. Hij verwijst naar het feit dat in Vlaanderen nog maar drie verenigingen zijn die aan kruisboogschieten doen met een handkruisboog.

Minister *Bert Anciaux* is niet geneigd om hierop in te gaan en noemt een organisatie met 400 leden een aanvaardbaar aantal.

De heer *Roland Van Goethem* feliciteert de minister met het goede decreet om aan een slechte wet tegemoet te komen. Hij deelt de bezorgdheid van de heer Callens over de strikte timing. Het model van het sportschuttersboekje moet nog gemaakt worden door de Vlaamse Regering en dat geldt ook voor het model van de sportschutterslicentie. De heer Callens projecteerde de tijdsbalk om het ontwerp door de plenaire vergadering te krijgen en 30 juni 2007 is echt de deadline. Tegen dan moeten alle wapens die in omloop zijn, geregistreerd zijn en een nieuwe vergunning krijgen. Sommige, zoals bijvoorbeeld het sportpistool .22 met maximum vijf schoten, vallen in het huidige systeem onder de verweervuurwapens,

wat ze in feite niet echt zijn. Dat betekent dat de bezitter van een dergelijk wapen voor 30 juni 2007 een vergunning moet aanvragen die hij eigenlijk niet nodig heeft gezien zijn sportschutterslicentie. Maar als die laatste er niet is tegen 30 juni 2007, heeft hij een illegaal wapen.

De heer *Johan Sauwens* erkent de goede bedoelingen van het ontwerp. Zijn fractie wil daarom meewerken aan een snelle realisatie. Hij meent dat de grootste tijdswinst kan geboekt worden als de minister zo snel mogelijk zijn uitvoeringsbesluiten voorlegt aan de regering. Hij sluit zich aan bij de vraag uit de sector, om bij het uitreiken van de 12.000 licenties te streven naar een zo groot mogelijke vereenvoudiging met het oog op een vlotte en praktische uitvoering. Het ontwerp is na de vele onderhandelingen erg evenwichtig geworden. Zo heeft men het afleveren van de licenties doorgeschoven naar meerdere federaties, wat een vorm van responsabilisering is.

Volkssporten bevinden zich op de grens van traditie en sport. Het is een maatschappelijk gebeuren dat zich vaak in familieverband ontwikkelt en ver staat van de echte schietstanden. Hij doelt concreet op het Oud-Limburgse Schuttersfeest en de Oud-Limburgse Federatie, die bestaat uit ongeveer 180 verenigingen, verspreid over Belgisch en Nederlands Limburg. Verschillende zijn meer dan 500 jaar oud. In schutterijen gaat het niet alleen om schieten, maar ook om muziek, trommelen, vendelzwaaien en exercitie. Er zijn meerdere feesten per jaar en wedstrijden over alle disciplines, met inbegrip van klederdracht.

Op het jaarlijkse schuttersfeest, waar 40.000 tot 50.000 mensen op afkomen, schiet men met een speciale schutterbuis, die twee meter lang is en vijftien kilo zwaar. Er zijn overigens nog nooit ongevalen mee gebeurd, ook niet bij het klepschieten. In die families of kringen werd het wapen nooit gebruikt om dingen te doen die niet mogen, integendeel. Men gaat met die wapens om met een behoedzaamheid die men van generatie op generatie overdraagt.

Met de genoemde schuttersbuis wordt onder leiding van een speciaal door het Nederlandse leger opgeleide buksmeester vanaf een aanlegpaal geschoten op houten blokjes. De federatie wijst erop dat men zowel met de Nederlandse als de Belgische wapenwet moet rekening houden. Nederland kent ook de licentie. Als een Belg in Nederland gaat schieten, is er geen probleem. De beheerders van het wapen, de buksmeesters, moeten in België en in Nederland een wapenvergunning hebben. In Nederland moeten zij dus nu al een licentie hebben en in België voortaan ook. Maar in Nederland maakt men een uitzondering voor alle schutters behalve de buksmeester. Alleen hij moet een licentie – en een wapenvergunning – hebben, de andere schutters niet. Omdat het schieten

maar een klein onderdeel van het hele gebeuren uitmaakt, stond de minister van Justitie een uitzondering toe.

De heer Sauwens informeert of het federale uitvoeringsbesluit dat bepaalt welke wapens uitgesloten worden van de toepassing van de wapenwet, er al is. Als de schuttersbuks daaronder valt, hoeft er zelfs geen licentie te komen. Het probleem met het voorliggende ontwerp is, dat de Nederlandse leden van de schutterijen – behalve de buksmeester – niet mogen komen schieten. Hij vraagt de minister om het ontwerp op dat punt na te kijken.

Minister *Bert Anciaux* heeft reeds contact opgenomen met het federale kabinet van Justitie. De federale minister van Justitie verzekert dat de buks als wapen zal toegevoegd worden aan de lijst van vrij verkrijgbare wapens in het kader van manifestaties zoals beschreven door de heer Sauwens. Het KB waarin deze lijst zal worden opgenomen is echter nog niet goedgekeurd.

De heer *Johan Sauwens* vraagt of deze wet op federaal niveau geen half jaar uitgesteld kan worden gezien de enorme opdracht waarvoor de federaties zich geplaatst zien.

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat pogingen werden ondernomen om de overgangperiode te verlengen, maar 30 juni 2007 blijft de uiterste datum.

2. Vraag om advies van de Subcommissie voor Wapenhandel

De heer *Jan Loones* merkt schroom en ongemak in de manier waarop minister Anciaux met deze materie omgaat. In dergelijke dossiers denkt men niet zozeer aan de regels maar aan de eventuele misbruiken ervan. De spreker vraagt daarom niet alleen het advies van de Subcommissie voor Wapenhandel maar ook van het Vlaams Vredesinstituut.

Minister *Bert Anciaux* benadrukt dat het ontwerp van decreet op twee bezorgdheden gebaseerd is. Het mag de wapenwet niet uithollen en heeft respect voor de sportschutters. Hij hoopt dat het doorverwijzen naar de Subcommissie voor Wapenhandel niet tot vertragen zal leiden. De bezorgdheid van de heer Loones kwam bovendien reeds ruim aan bod tijdens de voorbereidende werkzaamheden.

De heer *Karlos Callens* is het hiermee eens. Een advies van de Subcommissie voor Wapenhandel dreigt de timing voor het uitreiken van de licenties in gevaar te brengen.

De heer *Johan Sauwens* begrijpt de bezorgdheid van

de heer Loones, gezien de recente gebeurtenissen in Amerika, maar vraagt eveneens aandacht voor de timing. De Franse Gemeenschap heeft een soortgelijk decreet reeds goedgekeurd op 14 november 2006. De Duitse Gemeenschap heeft dit op 20 november 2006 goedgekeurd. Hij wijst ook op de mogelijkheid om een gemeenschappelijke commissie bijeen te roepen om het decreet samen te behandelen, zodat er geen tijdsverlies optreedt.

Minister *Bert Anciaux* neemt de volle verantwoordelijkheid voor het feit dat hij het ontwerp pas in maart indiende, en erkent dat de Duitstalige en de Franse Gemeenschap reeds eerder een decreet klaar hadden, hoewel pas op 29 december 2006 een koninklijk besluit ter uitvoering van de wapenwet werd uitgevaardigd. Hijzelf wilde niet met een ontwerp komen zonder de federale uitvoeringsbesluiten te kennen.

De *voorzitter* probeert de vraag om een advies duidelijk af te bakenen, en informeert of sommige commissieleden nu een advies willen vragen aan de Subcommissie voor Wapenhandel of aan het Vlaams Vredesinstituut.

De meeste commissieleden kunnen akkoord gaan met een verwijzing naar de Subcommissie voor Wapenhandel, mits dit advies binnen een redelijke termijn wordt uitgebracht.

De heer *Roland Van Goethem* betwijfelt het nut van een advies van de subcommissie Wapenhandel. Het gaat hier immers niet over internationale wapenhandel en leveringen aan landen in conflict. Hij stelt voor om de toekenning van de licentie over te laten aan wie er verstand van heeft, zoals Bloso. Hij ziet het nut van een vraag aan de subcommissie Wapenhandel niet in. Hij is het er volledig mee eens dat er een vergunning voor vuurwapens nodig is, dat dit een theoretische en praktische proef vereist en dat men medisch onderzocht wordt. Hij kant zich echter tegen vertragsmanoeuvres die sportbeoefenaars in moeilijkheden brengen.

De heer *André Van Nieuwerkerke* is het hiermee eens, en wijst erop dat het ontwerp van decreet een goede evenwichtsoefening is die met alle betrokken instanties werd besproken. Hij pleit voor een pragmatische aanpak. Het ontwerp moet zo snel mogelijk goedgekeurd worden zodat de sportbeoefenaars op legale wijze hun sport kunnen beoefenen. Er bestaat al een wapenwet, waaraan de gemeenschappen zich met goede decreten aanpassen.

De heren *Jan Loones* en *Johan Sauwens* wijzen erop dat het parlement wordt geconfronteerd met tijdsdruk omdat minister Onkelinx de inwerkingtreding van de federale wet niet wou uitstellen. Het is onaanvaardbaar dat een belangrijk ontwerp van decreet

door het parlement wordt gejaagd. Het parlement heeft de vrijheid bijkomende inlichtingen op te vragen. Dat is een legitieme vraag.

De heer *Bart Caron* weerlegt het argument van de tijdsdruk. Het ontwerp van decreet wordt al maanden besproken en daar was ook de fractie van de heer *Sauwens* bij betrokken. Het is een evenwichtsoefening tussen de beoefening van een sport met een wapen, en de pacifistische grondslag die velen delen. De eerste bijeenkomst dateert al van acht maanden geleden. Er is grondig gewerkt. Dat het niet in de commissie is gebeurd, hoort bij het spel van meerderheid en minderheid. Hij steunt het voorstel om een advies te vragen aan de Subcommissie voor Wapenhandel.

Na discussie is de commissie het eens met het voorstel van de *voorzitter* om binnen de week een advies te vragen aan de Subcommissie voor Wapenhandel. De bespreking in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media wordt hierdoor slechts voor een week opgeschort. Na behandeling in de commissie zou het ontwerp van decreet kunnen geagendeerd worden voor bespreking in de plenaire vergadering van 9 mei 2007.

III. VOORTZETTING VAN DE ALGEMENE BESPREKING OP 3 MEI 2007

1. Kennisneming van het advies van de Subcommissie voor Wapenhandel

De voorzitter verwijst naar het advies van de Subcommissie voor Wapenhandel dat door de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media werd gevraagd. Aangezien dit advies vrij bondig is, stelt hij voor om dit in het commissieverslag op te nemen:

“Gelet op de brief van de heer *Dany Vandebossche*, voorzitter van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media van 19 april 2007 aan mevrouw *Marleen Vanderpoorten*, voorzitter, met de vraag het ontwerp van decreet houden het statuut van de sport-schutter voor advies aan de Subcommissie voor Wapenhandel voor te leggen, en gelet op de beslissing van het Uitgebreid Bureau van 23 april 2007 deze vraag om advies voor te leggen aan de Subcommissie voor Wapenhandel, besprak de Subcommissie voor Wapenhandel haar advies op haar vergadering van 26 april 2007.

Na tussenkomst van de leden *Roland Van Goethem*, *Eloi Glorieux*, *Bart Caron*, *Jan Laurys*, *Pieter Huybrechts*, *Luc Van den Brande* en *Jan Roegiers* komt de Subcommissie tot de volgende bevindingen:

De Subcommissie voor Wapenhandel:

- onderschrijft de permanente bezorgdheid rond wapenbezit en wapenhandel;
- stelt vast dat het ontwerp van decreet houdende het statuut van de sportschutter de uitoefening van schietsporten mogelijk maakt binnen het kader van de federale wapenwet;
- stelt vast dat de uitvoering van het decreet geen invloed zal hebben op de handel in wapens.

Derhalve geeft de Subcommissie voor Wapenhandel een positief advies over dit ontwerp van decreet aan de Commissie voor Cultuur, Sport en Media.”

2. Voortzetting van de algemene bespreking

De heer *Karlos Callens* wil het ontwerp van decreet zo snel mogelijk laten behandelen door de plenaire vergadering. Hij dringt er bij de Vlaamse Regering op aan snel werk te maken van de uitvoeringsbesluiten.

De spreker geeft vervolgens een overzicht van de aangelegenheden die in een uitvoeringsbesluit vastgelegd moeten worden. De Vlaamse Regering moet een lijst van de toegestane schietdisciplines opstellen, de voorwaarden voor de theoretische proef over de kennis van de toepasselijke regelgeving om een licentie te verkrijgen vastleggen, de voorwaarden voor de praktische proef over het veilig hanteren van een wapen vastleggen, een model van sportschutters-licentie en van stavingsstukken opstellen, de voorwaarden en procedure voor aanvraag, schorsing, intrekking, beperking en beroep vastleggen, een machtiging van de schietsportfederaties bepalen en eventueel bepalen dat de federaties een vergoeding mogen vragen voor het verlenen van een licentie en het deelnemen aan de proeven en bepalen van een maximumbedrag daarvoor, en ten slotte een model van sportschuttersboekje vastleggen en de wijze bepalen waarop de schietbeurten worden geregistreerd. De spreker hoopt dat een en ander zo snel mogelijk geregeld wordt om alle betrokkenen rechtszekerheid te bieden voor eind juni 2007.

De heer *Roland Van Goethem* sluit zich aan bij de heer *Callens*. Hij wijst erop dat er al technische en administratieve proeven bestaan en raadt de minister aan zich daarop te baseren. Hij drukt zijn bezorgdheid uit over de tijdsdruk. De Vlaamse Regering moet er alles aan doen om te vermijden dat sport-schutters in een onwettige situatie terechtkomen.

De heer *Johan Sauwens* benadrukt dat zijn fractie achter het ontwerp van decreet staat, maar het moet

dan wel erg snel plenair behandeld worden. De uitvoeringsbesluiten moeten er onmiddellijk op volgen.

Minister *Bert Anciaux* neemt akte van de standpunten. Hij deelt de bezorgdheden en zal alles doen om een juridisch vacuüm te voorkomen.

IV. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

Artikelen 1 tot en met 6

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 7

De heer *Johan Sauwens* vraagt vanwaar de leeftijdsgrens van 16 jaar komt. Een aantal volkssportfederaties vraagt de leeftijdsgrens te verlagen omdat heel wat jongeren de volkssport de rug toekeren rond hun zestiende.

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat in overleg met alle federaties steeds is uitgegaan van een minimumleeftijd van 16 jaar. Men wou risico's op te jonge leeftijd vermijden. Zestien jaar is de aangewezen leeftijd om sportschieten toe te staan mits aan de voorwaarden wordt voldaan inzake begeleiding en toestemming van ouders of voogd. Volgens de minister is er een consensus onder alle betrokkenen over de leeftijd. Er wordt immers reeds afgeweken van de meerderjarigheid.

Artikel 7 wordt unaniem aangenomen met 11 stemmen.

Artikelen 8 tot en met 11

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 12

De heer *Johan Sauwens* vraagt of de Vlaamse Regering reeds klaar is met haar model van sportschutterslicentie, voorlopige sportschutterslicentie en stavingsstukken.

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat de administratie in samenwerking met de federaties al een en ander heeft voorbereid. Als het ontwerp van decreet door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement wordt goedgekeurd, zal de minister over de uitvoeringsbesluiten bij hoogdringendheid advies vragen aan de Raad van State. Het is de bedoeling de definitieve uitvoeringsbesluiten eind mei 2007 voor te leggen aan de Vlaamse Regering. Hij benadrukt

dat het probleem niet zo zeer ligt bij het tijdig uitwerken van de uitvoeringsbesluiten, maar wel in het feit dat de federaties voldoende tijd moeten krijgen om alles tijdig uit te voeren.

De heer *Karlos Callens* vraagt eventueel gedurende enkele weken een gedoogbeleid te voeren, mochten de uitvoeringsbesluiten niet tijdig klaar zijn, of de federaties de licenties niet tijdig kunnen uitreiken.

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat niet de Vlaamse Regering maar het parket een gedoogbeleid moet voeren. Het is de taak van de Vlaamse Regering om zo snel mogelijk klaar te zijn met de uitvoeringsbesluiten. Hij wil niet speculeren over de eventuele inschikkelijkheid van het parket.

De heer *Johan Sauwens* betreurt nogmaals de laattijdigheid. Hij heeft tijdens de bespreking van de beleidsbrief nadrukkelijk gevraagd naar dit ontwerp van decreet. Hij acht het onmogelijk dat de federaties op tijd klaar zullen zijn met hun deel van het werk.

Minister *Bert Anciaux* wijst er nogmaals op dat de koninklijke besluiten pas op 28 december 2006 zijn verschenen in het Belgisch Staatsblad. Pas op dat moment kon werk gemaakt worden van het ontwerp van decreet. Hij vindt het bizar dat de Franse en de Duitstalige Gemeenschap een ontwerp hebben goedgekeurd nog voor op federaal niveau koninklijke besluiten bij de wapenwet waren goedgekeurd. Er is volgens de minister geen tijd verloren gegaan. Na het verschijnen van de koninklijke besluiten is heel de procedure op minder dan drie maanden doorlopen. Het ontwerp is op 30 maart 2007 ingediend in het Vlaams Parlement. De verantwoordelijkheid voor de laattijdige behandeling ligt niet bij de Vlaamse Regering of bij het Vlaams Parlement. De koninklijke besluiten bij de federale wapenwet hebben echter meer dan een half jaar op zich laten wachten.

De heer *Roland Van Goethem* verwacht enkel problemen voor nieuwe schutters. Er is een overgangsperiode voor schutters die al in het bezit zijn van vergunningsplichtige wapens. Zij zullen op een eenvoudige manier aan een schutterslicentie raken. Hij heeft er vertrouwen in dat de limiet wordt gehaald, op voorwaarde dat de federaties – die al klaar staan – op tijd alle documenten ontvangen.

De heer *Karlos Callens* merkt op dat wie aan de eerste zes punten voldoet, 12 maanden uitstel krijgt. Het aantal beginners zal inderdaad miniem zijn.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 11 stemmen.

Artikelen 13 tot en met 19

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 11 stemmen.

**V. EINDSTEMMING EN WEGSTEMMEN
VAN DE REFLECTIETERMIJN**

Het ontwerp van decreet houdende het statuut van de sportschutter wordt unaniem aangenomen met 11 stemmen.

Door de commissie wordt met 11 stemmen unaniem beslist dat er geen reflectietijd en geen reflectienota's zullen zijn, zoals bedoeld in artikel 56 van het Reglement van het Vlaams Parlement.

De verslaggever,

De voorzitter,

Karlos
CALLENS

Dany
VANDENBOSSCHE
